

ANTIFAŠIZAM - TRADICIJA SRPSKOG NARODA

Piše: Dušan Opačić

Više od dve decenije u Srbiji i u državama bivše SFRJ, vlada anti-komunistička histerija, koja se vešto i smišljeno potrhanjivala falsifikatima u cilju rehabilitacije ratnih zločinaca i fašističkih kvislinga koji su najveća zla načinili svojim narodima. Od strane dosadašnjih vladajućih garnitura u Srbiji, pojedinih medija, angažovanih novinara i nadri-istoričara, uporno se minimizira antifašističko opredeljenje i borba srpskog naroda. Izjednačavanjem Mihajlovićeve tzv. Jugoslovenske vojske u Otadžbini sa Narodnooslobodilačkom vojskom Jugoslavije tj. partizanskim pokretom je ujedno i rehabilitovanje u paketu i Ljotića i Nedića, i svih njihovih zločina koji su prvenstveno izvršeni nad svojim narodom.

Na nesreću svih građana današnje Srbije, iz sfere politike, aktivno poricanje i omalovažavanje pozitivnog antifašističkog karaktra partizanskog pokreta i narodnooslobodilačke borbe preneo se i u sferu nauke. Pojedini dinosauri u novoj eri preživelog klerofašizma, nazivajući sebe ekspertima, period 1941-1945 karakterišu "vremenom krvavog građanskog rata, nemilosrdnom socijalističkom revolucijom i brutalnošću komunista". Po njihovim tvrdnjama četnički pokret Draže Mihajlovića je izvorni antifašistički pokret, odnosno oni su istinski borci protiv fašizma. Logično da sve to ne odgovara istini, jer činjenice i dokumenti govore o intezvnoj kolaboraciji četnika i nemačkih fašista za sve vreme rata i užasnim zločinima koje su počinili kako prema Srbima, tako i prema drugim jugoslovenskim narodima.

Izostavlja se i još jedna veoma važna činjenica, a to je da najveći broj pripadnika Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije nisu bili komunisti, već građani čiji je motiv pristupanjem u partizanske jedinice bilo oslobođenje zemlje od fašističke okupacije!

Opšte je poznato da je nakon sloma i kapitulacije Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i fašističke okupacije zemlje, započeta antifašistička borba srpskog i drugih naroda koja je imala izvorni karakter i koja se završila pobedom nad fašizmom. Podsećajući se na te slavne godine iz naše prošlosti srpski narod i narodi bivše SFRJ treba da se ponose svojom istorijom, svojim antifašističkim duhom i otporom, slobodarstvom i pravdoljubivošću koji je pokazao tokom teške četvorogodišnje borbe. Nikakvi fasifikatori istorije neće moći da iskrive činjenicu da je partizanski pokret koji su sačinjavali svi narodi Jugoslavije imao antifašistički karakter i da je omogućio oslobođenje zemlje od okupacije. Procenjuje se da je tokom četiri godine nastradalo preko milion i sedamsto šest hiljada ljudi, a od toga preko milion i četiri stotine hiljada su bili civilne žrtve. Tu činjenicu niko ne bi smeo da omalovaži niti da sakrije.

Ovih dana će se navršiti sedamdeset i jedna godina od donošenja odluke o podizanju ustanka na prostorima Jugoslavije protiv fašizma, najvećeg zla dvadesetog veka i celokupne istorije čovečanstva. Na sednici Politbiroa CK KPJ doneta je odluka da se jugoslovenski narodi pozovu na otpor Hitlerovoj do tada nepobedivoj soldateski. Tom odlukom svi rodoljubivi Jugosloveni su svrstani na stranu pobedonosne anti-hitlerovske koalicije. Već 7. jula 1941. godine u Beloj Crkvi upaljen je antifašistički plamen u Srbiji, i na taj način označen početak jedne veličanstvene epohe protiv okupatora i domaćih kvislinga. Ustanak se narednih dana proširio, tokom jula zahvatio je Crnu Goru, Sloveniju, Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, a početkom oktobra iste godine i Makedoniju.

Borba jugoslovenskih partizana protiv daleko nadmoćnijeg neprijatelja ušla je u anale Drugog svetskog rata. Ta borba je rezultirala posebnim priznanjem koje je stiglo tokom decembra 1943. godine iz Teherana od strane trojice lidera antihitlerovske koalicije sa Teheranske konferencije, kada su partizani priznati kao legitimi predstavnici jugoslovenskih naroda, što dokazuje dalekovidost odluke CK KPJ od 4. jula. 1941. godine. U današnjim danima samo pokretanje procesa oko rehabilitacije Draže Mihajlovića pred pravosudnim organima, je apsurd države Srbije i srpskog pravosudja. Tim činom država Srbija baca rukavicu svom sopstvenom narodu u lice, i nanosi uvredu apsolutnoj većini građana Srbije.

U Beogradu, 15.07.2013.